

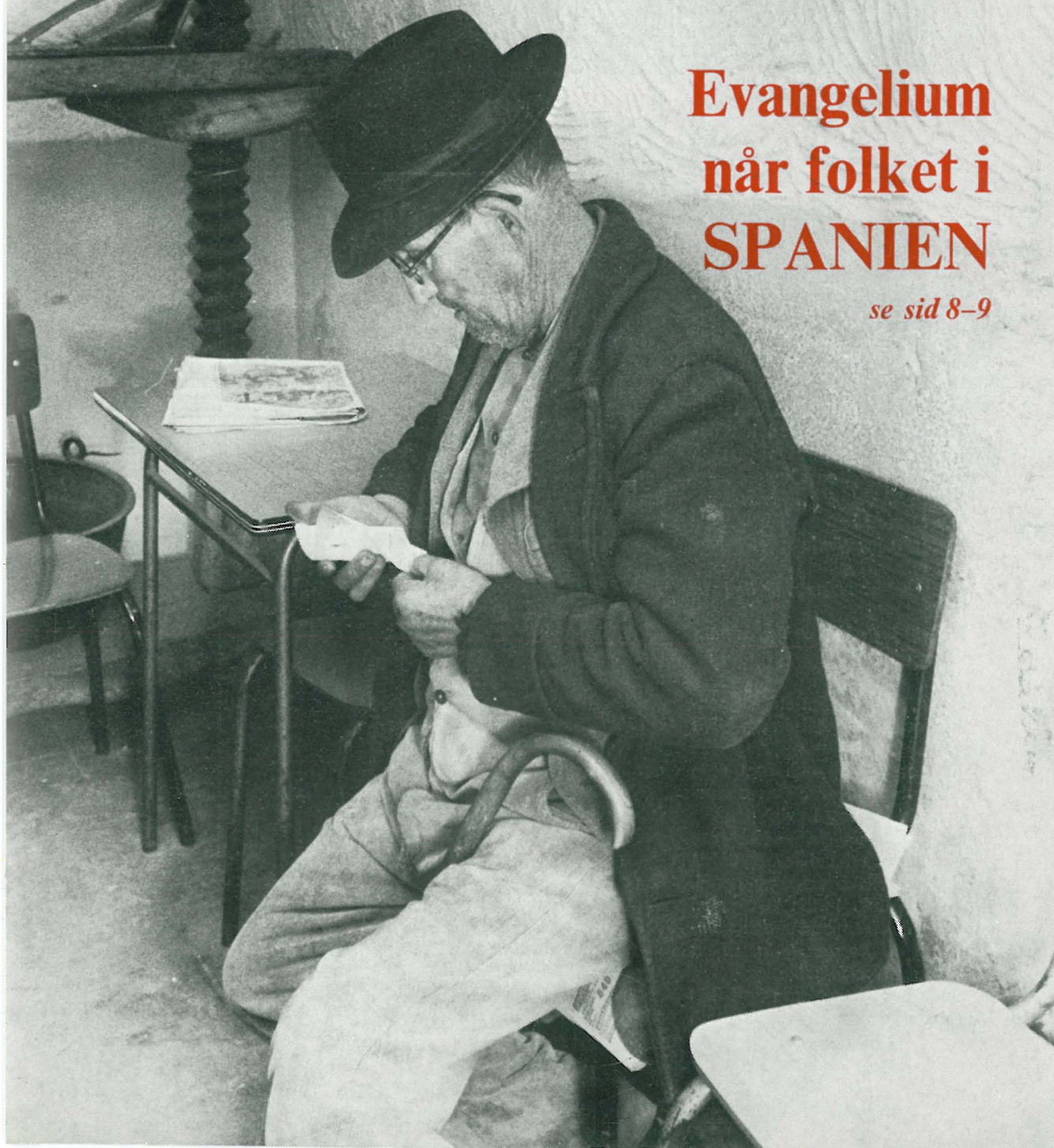
Midnattsropet

Nr 8 - 1973 - årg. 14 - pris kr. 1:80

Maranata • Du vår Herre kom

Evangelium når folket i SPANIEN

se sid 8-9

Här leder Yvonne, längst t. v. sången på Centralen, medan andra går omkring och säljer Midnattsropet, talar med folk och inbjuder till mötena.

Yvonne Berglund

gamla är förgånget, se, något nytt har kommit." Det här gäller dig också. Det är inte bara för en del människor, utan för alla. Tänk att det är en som har dött för dig, för

Vi vet att Jesus lever!

"Gån ut i hela världen och prediken evangelium för allt skapat" (Mark. 16:15.)

Den senaste tiden har budskapet om Jesu tillkommelse fördjupats i många liv. Många brudesjäl-
lar upplever främlingskapet på jorden som aldrig förr. Skörden ska bärgas in för himmelen, och vi måste gå ut i striden och förvalta det pund som Gud har anförtrott oss. Jag skulle vilja säga som vi sjunger i en sång:

*Men då hörde jag Herren
han talade så
Vem ska jag sända
och vem vill gå?
Jag svarade: Herre, här är jag,
sänd mig
Nu vill jag gå ut och predika
om dig.*

Det gäller att våga stå för sanningen och den kallelse som blivit din och den tro som inte följer människors tankar och prat utan lyfta sin blick över tidens omsorger och handla med evigheten för ögonen. Här är det endast tron som talar och handlar, då också med Jesu förhållande som mål. Det står i Luk. 14:23: *"Gå ut på vägar och stigar och nödga människor att komma hitin, så att mitt hus bliver fullt."*

Gud har kallat dig att likt Abraham bo som en främling och

vänta på staden med de fasta grundvalarna. Låt ej något här på jorden binda dig — varken människor eller din egen mening om andliga ting, utan låt klyftan mellan dig och världen bli större, och drag dig undan kristendom utan kraft.

Nu när tiden går mot sin upplösning, hur mycket mer skall vi då inte gå ut med evangelium! När vi är ute på Centralen i Stockholm och vittnar och sjunger om den Jesus vi har upplevt, så kommer vi ofta i samtal med någon som säger, att det där tror jag inte på; det finns ingen Gud. Men vi vet att *"Dåarna säga i sina hjärtan: Det finns ingen Gud"* (Ps. 53:1) och *"Vi måste alla sådana vi äro tråda fram inför Kristi domstol, för att var och en skall få igen sitt jordelivs gärningar, alltefter som han har handlat, vare sig han har gjort gott eller ont."* (2 Kor. 5:10)

Vi får svara att vi vet att Jesus lever, därför kan vi sjunga om honom.

— Hur kan ni veta det då? frågar man.

— Vi har upplevt honom. Det är en upplevelse som inte kan förklaras, men du kan också få uppleva det.

"Alltså, om någon är i Kristus så är han en ny skapelse. Det

att du skulle få evigt liv. Det är Jesus Kristus. Tag emot honom, medan det heter i dag. I morgon kan det vara för sent. *"Se nu är den välbehagliga tiden; se, nu är frälsningens dag."* (2 Kor. 6:2)

Du vet kanske att i syndens tjänst får man lön — alltså vad man förtjänar, nämligen döden. Men genom tron på Jesus Kristus får man gåvan det eviga livet av nåd. *"Ty den lön synden giver är döden, men den gåva som Gud av nåd giver är evigt liv i Kristus Jesus, vår Herre."*

Det står så här i en sång:

*Så giv mig nåd att vandra
I trohet och i kärlek följa dig
korsets stig
Att vara ljus och salt uppå
min färd
Att vara ljus och salt uppå
min färd
Min enda längtan är, o Herre
kär.*

Jag hoppas att det är också din längtan att få vara ljus och salt den tid som är kvar här på jorden. Snart kommer Jesus tillbaka för att hämta sin blodtvagna brud. Är du redo att möta honom?

Gud välsigne dig att ta emot honom som din personlige frälsare!

Yvonne

aktuell kommentar

Vem bär ansvaret?

■ Det är förvånande att kristna människor så lätt kan låta sig gripas av sådana stämningar och lidelser, som annars bara brukar förekomma i sammanhang, där makten demonstrerar sin styrka. Det är valår i år och det har sannerligen ingen kunnat undgå att märka. Umgängestonen mellan parterna har skärpts, och redan har man börjat tävla om vem som kan slå hårdast på indignationens stora trumma.

Man skulle väl ha kunnat tänka sig, att då de kristna gav sig in i leken en ny och annorlunda ton skulle ha inställt sig. Det ser dock ut som om den indignation de kristna lyckats uppbåda övergår samtliga partiers tillsammans. Sannolikt är väl den en nödvändighet idag, eftersom man lärt sig att framgången står i relation till det missnöje man lyckas uppbåda.

Så lägger man ner hela sin själ i sin kritik av regering och myndigheter. Berusad av sin nitälskan blir framför allt socialismen och kommunismen den stora syndabocken, men man tänker inte på att man själva är fångade i ett system, som är av precis samma väsen och går precis samma ärenden. I stället börjar man själva tala ett lika hotfullt maktspråk, som skulle passat bättre i det samhälle som existerade på den blodiga monopolkyrkans tid. Det är inget att undra över och beklaga att man blir bemött med samma mynt.

Jämsides med ett alltmer profiletrat KDS har en annan rörelse seglat upp i den rådande medvinden, nämligen Operation Sverige. Nyligen utkom Sune Lyxell med en ny utökad upplaga av sin bok *Kärlek -72?* på eget förlag. Här möter man indignationen i dess

mest smittande form. Med den fullständigt överväldigande bevisföringen leder hans framställning i samlevnadsfrågorna fram till ett fruktansvärt maktspråk, när Lyxell i bestickande ordalag på punkt efter punkt riktar kritik mot regering och myndigheter och i nästan militanta termer kräver omedelbar ändring på förhållandena.

Det är särskilt den förföriska samlevnadsundervisningen i skolorna som Sune Lyxell tar upp och granskar samt dess sociala vådor. Men har aldrig Sune Lyxell tänkt på att svårigheterna med skolan kanske beror på föräldrarna själva. När föräldrarna överlämnar ansvaret för barnens fostran åt samhället, måste man rimligtvis även räkna med att få sin egen frihet beskuren. Man kan väl knappast anklaga enbart myndigheterna för något som folket självt varit med om att föda fram. Det hjälper knappast att ovanifrån söka dämpa upp en flod som har sin källa i de breda folklagren, i fegheten, egoismen och slappheten, som man så länge odlat. Folket förtjänar ingenting annat än de ledare man får.

Vart udden borde riktas är egentligen mot den försumliga kristenheten, som underlåtit att förkroppsliga evangelium i en radikal och konsekvent efterföljelse. Det inflytande som den ensamme kristne, vilken förstätt evangeliets sanna väsen, utövar på sin omgivning, kommer snart hela samhällen tillgodo i långt större utsträckning än vilka storslagna men ack så tillintet förpliktande proklamationer som helst, som den stora grå massan gör.

Forts. sid. 18

Midnattsropet

ORGAN FÖR RADIKAL VÄCKELSEKRISTEN FRONT.

Utkommer med ett 20-sidigt nummer den 1 och 15:e varje månad.

Ansvarig utgivare: Arne Imsen.

I redaktionen: Lars O Andersson, Gustaf Jillker, Stina Fridolfsson, Per Arne Imsen och Ulla Näsholm.

Prenumerationspriset är: Helår 40:—, Halvår 21:—, Kvartal 11:—. Lösnummer 1:80. Till Finland, Norge, och Danmark är priset det samma som i Sverige.

Tidningens adress: Midnattsropet, Box: 1236, 161 12 BROMMA 12. Postgiro 57 16 20. Tel. (växel) 08/80 29 35. Efter växelns stängning 80 29 39.

Tidningen tillämpar "rullande abonnemang". D. v. s. pren. gäller tills uppsägning sker.

Meddelande om adressändring måste göras senast tre veckor innan den skall träda i kraft och kan ske genom skriftligt meddelande till tidningens exp. eller på postens adressförändringsblankett.

Redaktionen tar med tacksamhet emot bidrag; vittnesbörd, rapporter om Guds verk etc.

Johannelunds församlingsshem
Missionsvägen 24
161 35 BROMMA

Servering och logi
Öppet: 11.00—22.30
Ring: 08/80 29 35
Maranataförsamlingen,
Stockholm
Pg 44 10 05-6

Ett ord på vägen...
Tel. 08/26 88 60
(automatisk tele-svarare)

Tryckeri: AB Egnellska
Boktryckeriet, Stockholm 1973

Gustaf Jillker:

Israel och Vietnam

Israel har firat sitt 25-års jubileum med en väldig militärparad mitt i Jerusalem. När festligheterna var över, hade skador för miljontals kronor tillfogats landets vägar, där alla fordonen gått fram. Den väldiga sammandragningen gav dock Israel tillfälle att för alla påvisa sin allttjämt bestående militära suveränitet i Mellersta Östern. Men så hade man också under lång tid kunnat redovisa världens proportionerligt största försvarsbudget.

I de omgivande arabstaterna befann sig stämningen i ett läge av intensiv spänning. Vapenskramlet har här likaledes kostat åtskilliga miljarder i utgifter förutom en inslagen politik mot alltmer ökat utländskt inflytande och en väg, som inte givit några anvisningar till reträtt. I skydd av stormakternas intressen har upprustningen kunnat fortgå i oförminskad takt. Endast den oundvikliga urladdningen har låtit vänta på sig.

□□□

Vad som gör konflikten i Mellersta Östern så skakande är att de flesta tecken tyder på, att just Mellersta Östern kommer att bli den plats av alla, där den oundvikliga uppgörelsen mellan alla folk och kulturer kommer att stå. Palestinafrågan är ingen fråga som gäller enbart vem som har rätten till landet. Det verkliga intresset står det superindustriella samhället för, nu när verkningarna av vår konsumtionskulturs hänsynslösa rovdraft av naturen håller på att visa sig i en jättelik olje- och energikris. När frågan att överleva blir akut, får säkerligen alla högstämde tal om rätt och sanning stryka på foten för maktpolitikernas nakna direktiv.

Därför håller även fruktan på att sprida sig i Israel, att man en dag skall totalt utlämnas. Omvärldens allt stramare attityd gentemot Israel har förstärkt denna känsla av ensamhet, vilket gjort att man så smått börjat ana, att denna hårda linjens politik snart är förbi.

Inför detta perspektiv framstår vietnamkriget endast som en enda jättestor avledningsmanöver. Likväl är det vietnamkriget som öppnat ögonen för vilka värden det är som står på spel. De kommersiella intressena i industrisamhället synes stå i en evig konflikt med förnuftet, rättvisan och naturen. Nya kulturvärden måste till som normgivande för mänskligheten.

□□□

Så ser det ut som om Israel åter blir den nation, kring vilket allting kommer att kretsas. Bibelns världsbild är plötsligt så modern, de olika nationernas positioner känns igen, ja, historien ser faktiskt ut att ha stått stilla i tusentals år. Man börjar känna det angeläget att bläddra i bibeln, därför att profetiorna har plötsligt fått sjudande liv.

Förr var Israels folk en ständig källa till förtrytelse för de omgivande folken. Åter skall det bli symbolen för förtryck och orättvisor och av världens alla folkslag göras till målgrupp för deras samlade kamp. Vietnamkriget var endast en skugga av ett kommande utbrott. När det kriget var över, var också det enande målet för kampen borta. När strålkastarljuset på allvar skall riktas mot Israel, finns redan en jättelik politisk organisation, en effektiv propagandaapparat, administratörer, erfarenhet, idealism, engagemang och en nyväckt och mottaglig människomassa.

□□□

Så går mobiliseringen vidare samtidigt som kampen får allt fler religiösa undertoner, därför att kampen är djupast sett religiös. På Israels höjder skall allt mänskligt övermod och allt förlitande på teknisk styrka få sin slutliga dom. Direkt utmanad av en revolterande människopöbel skall Gud själv slutligen gripa in för att skipa rättvisa. Där civilisationens vagga stod, där är redan dess grav beredd. Ur spillrorna skall dock Gud upprätta sitt eviga rike, grundat på rätt och sanning.

Jesus vill

Av Yngve Stenfelt, Sölvesborg

Ett av de namn Jesus i smälenskens hägn blev ålagd var syndares och publikaners vän. Farisén förvånades och upprördes, när han fick se Jesus i tullarens hus ligga till bords omgiven av många publikaner och syndare. Den överlägsna frågan dröjde icke: Hur kan eder Mästare äta med publikaner och syndare?

Lugnt och avväpnande kommer Jesu svar som gör lärjungarnas kommentarer överflödiga: "Det är

pediera straffet. Man väntade endast på att den snärjande frågan till Jesus skulle ge utdelning. Jesu sandskrift och fariséernas envishet förde frågan till sin kulmen.

Helt avväpnande kommer så Jesu ord: "Den av eder som är utan synd, han kaste första stenen på henne." Reträtten började med de äldsta och fortsatte tills hela delegationen lämnat sitt byte. Kvinnan får upprättelse: "Icke heller jag dömer dig. Gå och synda icke här-efter."

der förlåt dem, ty de veta icke vad de göra."

Rövaren ber om en tanke. Jesus svarar: "Sannerligen säger jag dig, idag skall du vara med mig i paradiset."

Jesus ropar: "Min Gud, min Gud, varför har du övergivit mig?". Men Han får inget svar. Helvetets verklighet — total skilsmässa från Gud — upplevs av Jesus när Han bär människosläktets synd.

Men så ljuder från Hans läppar: "Det är fullkomnat." Då rämnar förlåten. Vägen till himlen var invigd av Segerfursten — Jesus Kristus.

N₁ gäller det dig. Du ser dig utslagen och hindren oöverkomliga. Men kom ihåg i syndarens vän kräver inte religion eller moral av dig. Inte en uppräckning eller

Då såg Jesus upp och sade till kvinnan: "Var äro de andra? Har ingen dömt dig?"

Hon svarade: "Herre, ingen." Då sade han till henne: "Icke heller jag dömer dig. Gå och synda icke här-efter."

icke de friska som behöva läkare utan de sjuka. Men gån I åstad och lären eder vad de orden betyda: jag har behag till barmhärtighet och icke till offer. Ty jag har icke kommit för att kalla rättfärdiga, utan för att kalla syndare."

Att detta inte endast var en proklamation utan Jesu verkliga kallelse, visar Hans behandling av det kritiska fallet äktenskapsbryterskan i Joh 8. Kvinnan var beträdd med sitt brott och lagens direktiv stod klara: fariséerna kramade sina stenar beredda att ex-

Som herde har Jesus hundra procentig omsorg om fåren. Hela Hans intresse koncentreras i sökande efter det bortsprungna. När Han finner det förlorade ger detta mer glädje än de nittionio som ingen bättring behöva. Jesus är icke lejd. Han är Herden själv som på Golgata tog upp närkampen med ulven och krossade hans huvud i det att Han i utgivande kärlek gav sitt liv för fåren.

Jesu kärlek tar sitt största uttryck på korset. I dödens vända omfattas bödlarna av bönen: "Fa-

förbättring av din fördärvade människas. Men något helt annat: att du tar emot Honom och låter Honom förvandla dig.

Han som är fullkomlig i kärlek och hat, kärlek till syndaren men hat till synden, Han vill frälsa dig från synden till ett levande hopp.

Omvändelsen sker genom åkallan av frälsarnamnet: Jesus. I Hans blod finns rening från all synd. Då sker förlåtelse: så kunna de bliva snövita och om de äro som scharlakan så kunna de bliva såsom vit ull."

HÖRN-STENEN

*Predikan i
sammandrag
av
ARNE
IMSEN*

Del 2

Det visar sig att fariséerna är livsfientliga och så småningom avslöjas de också som kollaboratörer, som inspirerade till ett brutalt dåd.

En enda gång står det i skriften att de blev glada. En gång. Det var när Judas kom med erbjudandet om att förråda Jesus. Då blev de glada. Annars gick de omkring och klagade. — Förbud dina lärjungar att ropa så... Då sade Jesus: Om dessa tiga, skola stenarna ropa. Vi, sade fariséerna och judarna, vi är ju barn åt Abraham. Det var en bekräftelse det. Men då sade Jesus: Var försiktiga. Ni har icke Abraham till Eder far, Ni har djävulen till eders far. Det sade han till världens frommaste nation med ett fromt och heligt prästerskap.

Tider och stunder

Vi är levande stenar, uppväckta genom tron. Vi har blivit Abrahams sannskyldiga barn. Vi har blivit Kristi medarvingar och har fått rätt till hela himlen. Men det gäller för oss att förvalta det arvet i helig fruktan och avskildhet inför Jesus Kristus.

Fariséerna kände inte sin tid och därför kände de heller inte behoven. Tror du att de hade sömlösa nätter på grund av nöden i Israel? Nej, inte det. De hade stora vidlyftiga planer på att de skulle sanera judendomen och de väntade på den politiske Messias som skulle komma och driva de romerska ockupanterna på flykten. Den surdegen hade till den milda grad gripit Jesu lärjungar att det sista de frågade, innan Jesus lyftes upp inför deras ögon var: Säg oss,

skall du i den här tiden upprätta riket? Då sade Jesus: Det tillkommer icke eder att få veta tider eller stunder. Det är en oväsentlig fråga. Vad ni behöver idag löses icke genom att ni vet vad Gud skall göra i morgon.

Vet ni vad han sa: Lämna icke Jerusalem, förrän ni blir beklädda med kraft.

Se till att ni får så mycket kraft, att ni kan lösa nuets problem, inte morgondagens.

Korsbärare

Det heliga prästerskapet, kände heller *inte sig själva*. De höll ständigt på med det yttre, putsade och snyggade upp exteriören, men visste inte om den fruktansvärda avgrund som fanns i deras eget väsen. De silade mygg, men svalde kameler, i sin religion.

Men Jesus såg igenom deras religiösa attityder och placerade dem med profetisk skärpa där de hörde hemma: Ni är Gehennas barn.

Hade han varit lite mer försiktig och diplomatisk, kunde han fått många sympatisörer bland dem. Men Jesus hade aldrig sökt sympatisörer, han vill ha efterföljare, korsbärare. När han stod på höjden av sin verksamhet och hade stora skaror av människor kring sig, trädde han fram och sade: Om I icke äten mitt kött och dricken mitt blod, så haven I icke deltagit i mig. Leden glesnade. Till sist ställde Jesus frågan till sina egna lärjungar: Viljen I också gå bort? Då sade Petrus: Herre, till *vem* skulle vi gå? Därvid menade han: vem skulle vilja acceptera oss efter det att vi varit med dig?

Kom på möte av misstag

Av Ewa Gustavsson

Jag hamnade i lokalen Britt-Mari av ett misstag. Hade varit ute och druckit, och gick in därför att jag frös. Jag har druckit ganska mycket förut. Det kanske berodde på att jag hade så stora kontaktsvårigheter. Sedan blev det en vana att man skulle hålla på. Jag vågade inte berätta för någon om mig själv. När man pratade med mig, så undrade jag varför människor över huvud taget brydde sig om att prata med mig. Jag hade aldrig haft någon kontakt

**Jesus bekämpades av den judiska skökan och det romerska vilddjuret
Bilderna är lika idag: nu bekämpas han
av skökokristendomen och Antikrists rike.**

**Vi kämpar på samma villkor som
Jesus och vi måste därför vara klara
över våra fiender**

Väckelse har detta kännetecken. Att man inte söker sympatisörer och partigångare. Att man inte smusslar med kostnadsalkylen, utan sätter den i händerna på var och en. Summan av kalkylen lyder: Jesus vill disponera ditt liv och din tid.

Har man dött en gång och fötts på nytt, då har man inte längre något att förlora. Då kan man vara med i vilken kamp som helst, som följer i väckelsens fotspår. Det är den enda vägen att komma in i Guds verk. Att dö bort, för att födas på nytt.

Gammalt och nytt

Fariséerna *kände inte Jesus*. För dem var han i bästa fall Josefs son, men vanligtvis Marias son. Han var en utomäktenskaplig produkt, kommen från ett okänt hem i Nasaret.

De förvånades över honom och såg undrande hans gärningar, men de kände honom inte. Till slut sammansvärjde de sig med de laglösa, för den avgörande attacken mot honom.

Som ett slag kommer sedan budskapet på pingstdagen. Denne Jesus, sade Petrus. Denne Jesus, som ni har mördat. Ni har begått ett justitiemord. Ni överlämnade åt laglösa att utföra dådet. Denne Jesus, som var Guds son, har ni mördat.

Vi ställer oss den här frågan: Känner vi Jesus idag? Är han hemma i sin församling? Eller har vi skaffat honom en reservutgång. Har vi manövrerat ut honom för att få ha våra ceremonier och vår mötesverksamhet i fred. Utan störande intermezzon, utan rop från syndare, utan alla otäcka upplevelser då mörkrets makter kastas ut.

Känner vi Jesus? Han som de första kristna upplevde. Han som är uppståndelsen och livet. Han som verkar.

Eller försöker vi lappa ihop något som kan se tilltalande och fint ut. Skapa en enhet av gammalt och nytt, i hyckleri inför världen i den tron att den vinnes med skrymteri.

Känner vi den Jesus som botar sjuka nu? Som döper i den helige Ande nu? Som löser nu?

Känner vi den Jesus som sitter på Faderns högra sida i härligheten? Har vi livsförbindelse med honom? Har vi daglig, levande kontakt med honom?

Fariséerna hade kunskaper. Men såg ingenting. De var blinda. De hade tagit kunskapens nyckel, men istället för att låsa upp, höll de stängt. Både för sig själva och andra. De som ville komma in, förfelade däri, genom att nyckelpersonerna satt i vägen. De som hade nyckelposter och nyckelpositioner, satt i vägen så att folket inte kunde komma in. De satt på Mose stol. De hade fått kunskapen. Men eftersom den inte förkroppsligats i lydnad och efterföljelse, förblev mörkret kompakt.

Jesus bekämpades av den judiska skökan och det romerska vilddjuret. Idag bekämpas han av skökokristendomen och vi ser också hur Antikrists rike breder ut sig.

Vi har samma situation och det gäller för oss att bedöma det på samma sätt som Jesus gjorde. Vi behöver inte kämpa mot de gamla mantlarna. De är i alla fall helt perforerade. De tillhör det förflutna, och kan inte göra tjänst nu.

Nuet fordrar det som är nytt. Ny mantel. Nya lärlar, som motsvarar tidens krav.

SLUT

med frälsta människor tidigare. Men nu förstår jag att alla som har upplevt Jesus som sin personlige Frälsare vill att andra också ska få uppleva samma sak fast det kanske verkar hopplöst ibland att få folk att förstå att det är en verklighet. *Något* som de får höra måste väl i alla fall stanna kvar inom dem.

Jag gick fram till förbön många gånger, men jag upplevde ingenting särskilt. Jag var bunden till världen med så mycket, tyckte jag. Det var

så svårt att komma loss och lämna allt. Till slut förstod jag ändå att jag var frälst och jag ville följa Jesus. I augusti 1971 blev jag döpt på Johannelund, som också har blivit mitt hem. 1972 i Malmköping blev jag andedöpt.

Nog har det varit provningar och frestelser under den här tiden, det får vi väl alla möta, men Gud är trofast. 1 Kor. 10:13.

Nu vill jag tjäna Jesus den tid som är kvar; försöka vinna männi-

skor för Gud. Snart kommer Jesus och hämtar dem som är redo. Vi får bedja och hjälpa varandra och se till att ingen blir efter på vägen. Världens enda hopp är Jesus Kristus. Är *du* redo att möta Gud? Se till att du gör upp allt med honom som tog världens synder på sig. Sök Jesus till frälsning! Om ingen annan älskar dig, så älskar Jesus dig. 1 Kor 16:22.

Eva

Gatuarbete blir ofta första kontakt med folket. Här är Barbro Sten i full aktion.

Vi når en droppe i folkhavet

Evangelisterna Sonja Sandvik och Barbro Sten har nyligen återvänt för en ny period i Spanien. Här kommer en första trosviss rapport.

Frid, Midnattsropets läsare!

För en stund se'n fick vi de två sista numren av MR. Det var skönt att få läsa där vad Gud gör. Det var tur det var två tidningar, så att vi hade var sin! Vi slank upp på hustaket och kopplade av och var hemma hos vännerna en stund.

Varje morgon blir vi väckta av grannens tupp. Se'n är allt liv i gång runt omkring oss. Och vi får börja varje dag av nåd med att så ut Guds Ord. Vi har på många sätt upplevt hur Gud bevarat och lett oss, och vi känner att vi är i Hans vilja.

Under vår bilfärd genom Europa hade vi hela tiden en bön i vårt hjärta att Gud skulle få leda oss och hjälpa oss. Inte minst genom den spanska tullen, eftersom vårt bagage innehöll traktater som handlar om frälsning, livet i Gud och det falska barndopet. Vi visste

Foto sid 1, 8—9:
Per Arne Imsen

Ungdomen är oerhört öppen för Guds Ord. Ofta är det de som överför sin tro till äldre generationen.

att skulle tullen se dem, skulle alla traktaterna bli beslagtagna. Men under den tid vi varit hemma i Sverige har vi hela tiden varit fast beslutna om att vi skulle ha en traktat med salt i, en som klart talar om vägen till frälsning. Visst finns det traktater här redan, men vi har alltid saknat en riktig, och nu hade vi själva tillverkat en som var väl saltad.

Vi dundrade igenom Tyskland, Frankrike; fina motorvägar, och just som vi åkt av motorvägen i Frankrike och jag minskade ner hastigheten, så började bilen hoppa, och — pang — punktering på höger framdäck! Vi bara såg på varandra. Klockan var ett på natten, mörkt var det, och vi visste inte hur domkraften fungerar. Vi ropade till Gud om hjälp, och plötsligt dök en bil upp. Den stannade, och ut kom två poliser. De såg på oss, så kavlade de upp

skjortärmarna, bytte däck och åkte vidare. Vi tackade Gud, körde in på en P-plats och lade oss ovanpå all packning och sov. Vi visste att Gud var med oss. Om vi fått punktering på motorvägen hade vi säkert kört ihjäl oss.

Vi närmade oss tullen, och det kändes spännande. Hur skulle det gå? Vi bad till Gud att han skulle förblinda ögonen på tullarna. När vi kom till tullen, bad de oss köra åt sidan, så kollade han handsfacket. Överst där låg franska traktater. Sedan öppnade de bakluckan och frågade om vi hade propaganda eller tidskrifter med oss. Jag höll på att svimma. På andra sidan stod två andra tullare och talade med Sonja. Jag sa bara att de fick se själva. De rev igenom bilen och såg ingenting. Hela tiden ropade vi till Gud. Så var det klart, och vi åkte vidare.

När vi kom till B. så hälsade vi

på de spanska vänner vi känner där sedan tidigare. När vi skulle åka vidare gick bilen sönder. Det skulle ta ett par dagar innan vi fick den lagad. Många gånger frågade vi oss varför det skulle vara så besvärligt, men vi fick lov att stanna och vänta. Under de dagar vi var här så upplevde vi hur Herren öppnade våra ögon och vi förstod att vi skulle stanna här. Om inte bilen gått sönder, hade vi åkt vidare. Guds vägar är förunderliga.

Vi har fått en öppen dörr hos zigenarfamiljerna, och varje söndagsmorgon har vi söndagsskola då vi samlas och sjunger, läser bibelverser och berättar om Jesus. En flicka i 10-årsåldern som varit med alla gånger sade sist: "De vuxna vill inte tro och ta emot Jesus." O vad det är sant det som Jesus säger: "Om I icke bliven så-

Forts. sid. 14

Det har tidigt stått klart att framgång aldrig kunnat räknas i numerär storlek. Den frigörelse som ryckte loss skaror av människor vid Maranatas början måste därför med nödvändighet åtföljas av en djupare ideologisk medvetenhet, och det är här striden på senare tid stått.

I fem punkter sammanfattade Arne Imsen de frågor, vilka då som nu var nödvändiga att ta ställning till. För det första måste smygpolitiseringen av församlingarna bemötas. Efter att ha drivit en klar evangelisk linje öppnades plötsligt församlingarna för ren politisk verksamhet, först genom KSA, sedan genom KDS. Här ställdes plötsligt en färdig organisationsapparat till ett politiskt partis förfogande, likaså en dagstidning genom tidningen Dagen, partiadministratörer genom församlingens ledning och slutligen en hel matrikel för den politiska propagandan.

För det andra utgjorde kommersialiseringen ett mycket oroande inslag tillsammans med professionalismen. Det religiösa artistiet fick avlösa det personliga ansvaret och engagemanget, samtidigt som "stjärnorna" maximalt utnyttjades tills de var förbrukade. Vid uttåget var därför den enkla mötesformen väsentlig.

För det fjärde framstod det ökade kulturengagemanget som en mycket stor fara. Studiecirklar och sångkörers bildades, och i stället för den enkla och spontana lovsången, som var ett naturligt uttryck för livsglädjen, förvandlades församlingarna till rena musikakademierna.

Slutligen utgjorde kategoriklyvningen en orsak till djup andlig söndring. Församlingarna spaltades alltmer upp i olika aktiviteter: barnverksamhet, söndagsskola, ungdomsverksamhet, sånggrupper, studiecirklar, syföreningar m m varvid församlingens möjligheter till ett naturligt och innerligt liv alltmer organiserades bort.

Efter den inledande presentationen gav sedan Arne Imsen eleverna tillfälle att ställa frågor.

Då Maranata gick ut motiverade man det bl a med den uppkomna kategoriklyvningen inom församlingarna. Men blir det inte fråga om en ny gruppindelning nu, när man t ex börjar använda moderna instrument, elplankor och liknande och på så vis endast kommer att vända sig till ungdomen?

Det är helt uppenbart att vissa tycker att det är stötande med sådan musik, men det är bara en avvägningsfråga.

Skolungdom frågar ARNE IMSEN:

"ÄR MARANATA SAMHÄLLSTILLVÄNDIG?"

Maranataförsamlingen i Stockholm har haft ständiga besök ute på Johannelund av studiegrupper från flera olika skolor i Stockholm. Då Arne Imsen nyligen besökte Öster-

sund under en möteskampanj blev han även helt aproprio inviterad till en gymnasieklask för att hålla en lektion om Maranataväckelsen i Sverige

Ni talar om att livsglädjen måste få utrymme. Men var det inte Målles engagemang som uteslöt honom från Maranata?

Det jag här talade om var vår ideologiska bakgrund. När Målle trädde fram blev det bara ett gästspel. Nu är han åter i pingströrelsen, varifrån han kom.

Vietnam?

Kan man därav sluta sig till att Maranata nu är mer samhällstillvänd? Å ena sidan är Maranata samhällstillvänd. Man kan säga att det finns en större ideologisk medvetenhet. Å andra sidan upplever vi ett väldigt främlingskap, eftersom vi placerat oss utanför allt kultur- och samhällsengagemang. De andliga frågorna måste först lösas, innan man kan ta itu med någonting annat.

Ni betraktar alltså politiskt engagemang som synd, t ex beträffande Vietnam?

Riktigt så renodlade har vi väl inte blivit. Vi bor i ett samhälle och måste i vissa sammanhang fatta beslut som får politiska konsekvenser. Det politiska partikäbbet vill vi dock hålla

oss utanför. Beträffande i just vietnamfrågan har jag personligen väldigt svårt att ta ställning. Det är viktigare för oss att ta ställning till själva kriget. Därför är vi också i princip totalvägrare.

Hur ställer ni er till Lewi Pethrus uttalande om Vietnam?

Jag vill inte ta upp någon debatt nu, eftersom Lewi Pethrus själv inte är här. Jag kom dock att tänka på, när jag hörde talas om de hundra pingstpastorernas demonstration utanför den ryska ambassaden för de kristna i Sovjet, att det vore väl lika befogat att ställa sig utanför den amerikanska ambassaden och protestera mot de kristna bomberna i Vietnam. Jag är mer övertygad om, att de som behöver hjälp åtminstone inte i första hand är de kristna i Sovjet.

Tron får inte bli moral

Vad är signifikativt för Maranata? Är det extasen, instrumenten eller en djupare ideologisk betoning?

Jag vill inte peka på något speciellt som är typiskt för Maranata. Det är här i stället fråga om en helhet. Vi måste tillbaka till vad som praktise-

ER ND NU?"

Text: Gustaf Jillker

— — — — —
dnattsropet har här glädjen
för läsarna vidarebefordra
d som sades, dels den in-
ande presentationen, dels
: samtal som följde.

rades i Nya Testamentet i alla frågor där en avvikelse har skett.

Det här är en intressant fråga. Vi brukar tala om sekularisering, men vill vi få tag i vad sekularisering egentligen är, måste vi gå till kyrkorna, för det är där som den verkliga sekulariseringen har skett. Den innebär bl a att rekryteringsbasen idag är annorlunda än tidigare. Förr hade man ett klart omvändelsekrav. Idag är det mer självrekrytering än nyrekrytering. Genom de olika verksamhetsgrenarna slussas man in i församlingen utan att någon avgörelse ägt rum. I stället för tro blir det moral.

Är ni alltså emot uppfostringskristendom?

Då vi vänder oss mot statskyrkan säger vi, att det inte finns någon kollektivanslutning till Guds rike. Mot uppfostringskristendomen står uppenbarelseskristendomen.

Är ni alltså för att skilja kyrkan från staten?

Ja, vi är emot alla slag av statssubventionering.

Hur är ert samfund uppbyggt?

Vi är antibyråkrater. Den mönster-

bild vi har att gå efter är uteslutande Nya Testamentets församlingssyn.

Har ni matrikel?

Vi klubbar ingen in eller ut, men vi har givetvis en adressförteckning.

Hur ställer ni er till den medicinska frågan, till blodtransfusion?

Nu tänker ni nog på Jehovas Vittnen. Vi har aldrig haft det problemet.

Ni följer alltså den moderna läkarvetenskapen?

Det vill jag inte helt säga. Jag är emot den okynnesmedicinering som förekommer och den vidskepliga tron på läkarvetenskapen.

Vi är fundamentalister

Tror ni bokstavligt på bibeln?

Vi är fundamentalister. Jag tror att bibeln är Guds ord.

Hur ställer ni er till uppståndelse-tron?

I 1 Kor. 15:19—21 står det följande. "Om vi i detta livet hava i Kristus haft vårt hopp och därav intet bliver, då äro vi de mest ömkansvärda av alla människor. Men nu har Kristus uppstått från de döda såsom förstlingen av de avsmnade.

Ty eftersom döden kom genom en människa, så kom ock genom en människa de dödas uppståndelse." Bibeln säger att uppståndelsen skall äga rum.

Är då Koranen tex ett falsarium?

Det som skiljer alla religioner från evangelium är Kristus. Alla har en del av sanningen, men ingen kommer fram till hela sanningen utan Jesus.

Hur ställer ni er till pornografin?

Den aktion vi gjorde för några år sedan mot pornografien blev ganska löjliggjord — men vad skulle man göra. Vi kände oss trängda. Idag ger dock de flesta oss rätt. Det här är inte någon trivselfråga, utan det här är som med smitta. Har man smittkoppor får man finna sig i att tas i karantän. Nästa gång kommer turen till narkotikan och mellanölet.

Vänder ni er också mot aborter?

Ja.

Hur ser ni på Jesusfolket?

Det är ett av det mest positiva som hänt oss i ungdomsvärlden. Här har evangelium nått ner på samma plan som ungdomen rör sig. Vad Jesusfolket skulle behöva är dock en fördjupad bibelundervisning.

Brudgummen eller Antikrist

Omedelbart före proklamationen av den israeliska staten drabbades de europeiska judarna av de mest ohyggliga födslovåndor. Man kan med all rätt anta att längtan efter en fristad i ett eget land kulminerade i de koncentrationsläger som utgör de svartaste fläckarna på det moderna västerlandets historieber.

I historiskt perspektiv var det ingen lång tid — 5 år — mellan de mörkaste åren i Auschwitz och triumfens dag, när staten Israel var en realitet geografiskt, politiskt, religiöst. Det är just detta snabba tempo som kännetecknar skeendet i Mellanöstern idag.

Vägen dit har varit desto längre. En utdragen lidandeshistoria famnande närmare 20 sekel, som i fråga om offer, människoliv och blod bara har en medtävlare; det andliga Israel — Jesus Kristi församling. De förra förföljdes därför att de förnekade Kristus, de senare därför att de bejakat och efterföljt Honom.

När den nyfödda församlingen väl övervunnit den judiska skökan i kampen för tron och intagit nya områden i den hedniska världen fortsätter det romerska vilddjuret utrotningsförsöken med andra vapen och stridsmetoder. I nästa skede har den fallna kristendomen nu i allians med Roms furstar övertagit rollen som församlingens huvudfiende, och de påvliga hundarna (=dominicanes) — tar upp spåret i jakten på vuxendöpare och kättare.

I en blodig parallell i tid och rum — skådeplatsen är Europa — följs och förföljs judar och kristna genom hela medeltiden, reformationen och upp genom seklen som de mest hatade av alla människor. Och i judens såväl som i den kristnes hjärta lagras en allt starkare längtan efter en Förlösare.

Judarna väntar dock Jesu första framträdande som upprättare av ett jordiskt messiasrike. Just nu, påstås det, pågår en profetväckelse i Israel, där nitiska forskare to m vaskat fram årtal för Messias framträdande. Men eftersom juden fortfarande lever i Gamla Testamentet, varken ser eller anar han den falske Messias — Antikrist — och i kraft av en tvåtusenårig förstörelse kommer hela Israel att tillsammans med den övriga världen duperas av denne potentat intill det ögonblick Kristus uppenbarar sig på Oljeberget och Israel skall bli frälst och klarsynt på en enda dag.

Detta är en fruktansvärd varning till allt Guds folk. Skall vi vara redo och möta Kristus som brudgum måste vi stänga alla kanaler för de falska maranatarop som bereder vägen för Fredsfursten. I detta skede får vi absolut inte vika av från martyrernas ytterligt smala väg och när hela världen gemensamt med Israel nu öppnar sin famn för att ta emot Antikrist måste vi svika alla snärande frihets- och solidaritetsideal för att kunna bestå i troheten mot Honom. Är vi trogna ska Han förlösa oss innan vedermödan bryter ut. Kom ihåg Lots hustru.

Lasse Andersson

Staten ISRAEL 25 år

— Gunno Andersson —

■ Fredagen den 14 maj 1948 föddes en ny stat, Israel. Innan detta faktum hade skrivits in på historiens blad, hade en lång kamp utkämpats. Så här vid kvartsekeldagarna för denna nations pånyttfödelse tvingas man tänka tillbaka.

Israels moderna historia började i slutet på förra århundradet. En judisk man vid namn *Theodor Herzl* utgav år 1896 boken "*Die Judenstaten*", — bl. a. efter att ha stött på det judiska problemet genom personliga kriser. En vision om ett nationalhem för judarna hade väckts till liv hos denne märklige man. Boken tände en gnista och inspirerade till 1:a Sionistkongressen i Basel 1897. En ny väg var beträdd, och i bröstet på den kringvandrande juden började nationalkänslan spira.

Nästa steg. År 1917 undertecknades den s. k. *Balfourdeklarationen*, (Balfour var utrikesminister i Lloyd George's regering i England), som gav judarna rättslig grundval för sitt boende i Palestina. Under sista skedet av 1:a världskriget erövrades Palestina från turkarna av engelsmännen, som sedan förvaltede området som brittiskt mandat. 1922 godkändes deklarationen av 51 nationer i NF. Men i och med att judarna fick rätt att bosätta sig i Palestina vaknade också den arabiska nationalkänslan, och därmed började oroligheterna i Mellersta Östern.

□ Pionjärerna

En av förgrundsfigurerna under förhandlingarna mellan sionister och den engelska regeringen 1917, var en ryskfödd jude, *Chaim Weizmann*. Han hade flyttat till England där han var verksam inom biokemin. C. Weizmann var en synnerligen realistisk bedömare av situationen som det judiska folket hade hamnat i. Han förstod att de visioner och teorier T. Herzl visat på, måste realiseras på så sätt att juden fick något att kämpa med och för. Han kom att lägga stor vikt vid att sammansmälta det gamla hebreiska kulturarvet med den moderna tiden, dess teknik och synsätt. Han var också den som

lade grunden till det hebreiska universitetet 1925 i Jerusalem.

Den tredje mannen i treklövern är den polskfödde juden *David Ben Gurion*. Redan som ung kom han till Palestina och Jaffa. Första jobbet för den tidigare studeranden blev arbetet på en apelsinplantage. D. Ben Gurion var socialist och gick tidigt med i arbetarrörelsen. Han arbetade upp sig från den ena förtroendeposten till den andra, och nådde så småningom en av de högsta posterna. Han blev en folkets man — han var ju också själv född bland de s. k. breda folklagren — och blev den man som förde ut de visioner och teorier som pionjärerna banat vägen för till folket.

□ Kriget ett faktum

På aftonen innan sabbaten ringdes in den 14 maj 1948 läste Ben Gurion Israels självständighetsförklaring i Tel Aviv. Den 15 maj gick mandattiden ut för engelsmännen, och där stod den nya staten med hotet från sina grannar, att bli utplånad och kastad i havet. Världens nationer hade beslutat i FN att dela upp Palestina i ett judiskt och ett arabiskt område. Det arabiska kallades för Transjordanien, till största delen öken öster om Jordan, men också den del som kallas Västbanken med del i Jerusalem. Detta accepterades dock inte av arabvärlden, och därmed var kriget ett faktum. Världen höll andan. 600 000 israeler mot 42 milj. araber. Efter många strider slöts dock vapenstillestånd 1949. Den påstådda lättköpta arabsegern som proklamerades blev inte av, de mötte ett massivt motstånd ifrån ett folk som stred för sin nation och sitt liv. Den unga nationen hade klarat den första pårsen, med pionjärerna i spetsen. Som landets förste president valdes just Chaim Weizmann med den självklare ledaren Ben Gurion på premiärministerplatsen. Utrikesminister blev *Moshe Sharett*.

□ Ättlingar från konungatiden

Under de första åren strömma-

de tusen och åter tusen judar in i landet. Befolkningen ökade starkt, från 60 000 1917 till sex hundra tusen 1948. Men knappt tio år senare var siffran uppe i 1,5 milj. Dagens siffra är 3,6 milj. Bland immigranterna finns många olika typer av människor och folkgrupper. Vi möter ca 45 000 jemenitiska judar, ättlingar av de som fördes bort i och med Israels undergång efter konungatiden, och som har levat avskilt från omvärlden i Jemen under alla dessa år. År 1952 tvingades 120 000 judar ut ur Irak i samband med förföljelserna mot dem. En annan stor grupp är de nordafrikanska judar vilkas antal torde uppgå till ca 200 000. Dessutom finns det miljoner av judar runt om i världen. I Sovjetunionen finns ungefär 4 miljoner som dock har mycket små möjligheter att få lämna landet. En annan stor grupp, de amerikanska judarna, vilkas antal är drygt 5 milj., som däremot stannar — förmodligen av komfortabla skäl. Men invandringen fortsätter.

□ Kibbutzliv

Ett ord som man ovillkorligen stöter på i samband med Israel är *Kibbutz*, som betyder sammanslagning eller grupp. Den är en form av frivillig kollektiv. 'Kibbutzernas moder' är *Deganya* som anlades så tidigt som 1911 vid Genesarets södra utlopp vid Jordanfloden. Sedan dess har många kibbutzer anlagts. Dagens antal är drygt 230. De nyaste kibbutzerna ligger i Ne-evöknen. I dagarna bygger man de första husen i Ofira, mitt uti i öknen. Dessa kibbutzer utgör ca 3 % av befolkningen, men odlar inte mindre än 40 % av jorden, och svarar för 50 % av jordbruksprodukterna.

De politiska partierna är många i Israel. Ytterlighetsriktningarna finns både åt höger och åt vänster. Det största partiet är *Mapai* (ung. soc. dem.), en av grundarna var Ben Gurion, och därvid *Mapam* (= det för. arbetarp.). *Kommunis-*

Forts. sid. 18

som barn, så kunnen I icke komma in i Guds rike!"

På kvällarna samlas vi i olika hem till bön och bibelstudium. Människorna här är väldigt gästvänliga och ställer sina hem till förfogande. Vi har blivit lovade en lägenhet på nedre botten i ett stort hyreshus i ett bostadsområde utanför staden, och som spanjorer brukar vara, så sa man att på tre veckor får ni flytta in. Nu när det gått tre veckor så har mannen som ska skriva under kontraktet blivit sjuk, och vi får vänta tills han blir bra. Det är bara så här. Men vi får ha tålmod.

Vi har i alla fall möten i det kvarteret där vi ska flytta in två gånger i veckan. På dagarna är vi ute med traktater och evangelier. Människorna är mycket nyfikna, och efter en försiktig fråga om vi är Jehovas vittnen, så kommer ofta samtalen i gång. Bland de unga här finns en enorm längtan efter gudsupplevelse, och vi upplever att *nu är det väckelse i Spanien!*

Det bor tre miljoner människor i B. Vi når en droppe i folkhavet, samtidigt som Jehovas vittnen går framåt. Bed för oss!

Barbro och Sonja

Kom och upplev
våren, solen
och grönskan på

JOHANNELUND

— idyllen mitt i storstaden —

T Alvik, Buss 114 till Gesundaplan, adr. Missionsv. 24, Bromma, vid Svartviksvägen)

SERVERING OCH LOGI

Tel. 08/80 29 35

Öppet alla dagar
11.00—22.30

nytt • kort • nytt • kort • nytt • kort

● Med anledning av att mellanölet har blivit ett *svårt* problem både för samhället och för den enskilde människan, kan jag inte längre ta på mitt ansvar att sälja mellanöl, meddelade köpman Harald Olsson på Haralds Livs i Arvika för en tid sedan till allmänheten.

Jag har mått illa hela tiden över ölförsäljningen, säger Harald Olsson, som är medlem i baptistförsamlingen i Arvika, till Vecko-posten och fortsätter. Man känner en inre tillfredsställelse över att man nu handlat. Och förlusten har blivit mindre än jag trott.

● Hultsfredsamazonen Ingabritt Larsson, 46, som en längre tid krigat mot porrlöpsedlarna, har nu av tingsrätten i Oskarshamn fått sin fjärde dom. Denna gång nöjde sig inte rätten med enbart ett bötesföreläggande utan dömde henne till en månads fängelse för egenmäktigt förfarande.

● Örebromissionen har lagt in en ansökan till SIDA om 2,3 milj kr för olika projekt på missionsfältet.

● Riksdagens kulturutskott har föreslagit, att de fria kristna samfundet skall få ett anslag på fem milj kr, alltså en ökning av det nuvarande beloppet med 150 procent.

● Betanieförsamlingen i Stora Skedvi har meddelat riksförsäkringsverket, att man enligt församlingsbeslut inte kommer att betala in arbetsgivaravgift, omtalar Dagen. Församlingen har även beslutat att säga nej till statliga bidrag under 1973. Under 1972 erhöll man dock 6 kr per medlem i statligt stöd.

● Prästbristen är nu hävd, framgår det av nya upplagan av statistisk matrikel över Svenska kyrkans prästerskap.

● Det största problemet för kyrkorna i öst är inte det politiska systemet utan den hastigt växande sekulariseringen, sade den östtyske kyrkoledaren Albrecht Schönherr, enligt ett referat i Trosvitnet.

Kyrkan har samma problem här att brottas med som i andra västerländska stater, och det hör helt enkelt samman med det industriella samhället. Detta måste vi ha i tankarna, om vi skall kunna förstå vad som händer i Sovjet och andra öststater.

● En ekumenisk teologgrupp har nu funnit ut, att det inte finns några hinder för den evangeliska och den katolska kyrkan att erkänna varandras prästämbete. Den apostoliska successionen kan inte anses som en nödvändig betingelse för ämbetets giltighet, säger man.

● Ärkebiskopen Olof Sundby har återvänt från sitt besök hos påven. Besöket hos påven ingår i en trend, förklarar Olof Sundby för Dagen och fortsätter. Vi har ju pågående lärosamtal mellan de katolska enhetssekretariatet och Lutherska världsförbundet.

Den enhet vi alla längtar efter kan inte pressas fram, utan vi måste mogna fram till den genom bön och arbete, förklarade påven å sin sida under deras samtal.

● "Judar-för-Jesus-verksamheten" håller på att bryta sönder den fred, som länge rått mellan de religiösa fraktionerna av judar och kristna, meddelar Missionsbaneret. Många i "Judar för Jesus" är unga omvända judar från USA, som rest till Israel för att vinna sina bröder för Kristus. Missionärerna har dock gått väldigt entusiastiskt tillväga, förklarar MB, och ofta demonstrerat sin likgiltighet för både religiös och nationell tradition.

Inför den våldsamma reaktion detta skapat hos de judiska extremistgrupperna, har dock ledarna för de etablerade kristna samfundet i Israel dragit öronen åt sig och skyndat sig att klart ta avstånd från deras verksamhet. Man såg helst att "Judar för Jesus" begränsade sin verksamhet till länder, där omvändelsen inte är en så känslig sak och i stället gick in för att försöka förstå israelerna.

MALM- KÖPINGS- VECKAN

14—22 juli 1973

— Väckelsefolkets
konferens —

Arrangör: Maranata-
församlingen, Stockholm

LP-skivor från MALMKÖPINGSVECKAN

1972:
17 olika sånger.
5 med konfe-
rensens barn.
Verklig väckel-
seatmosfär.
Strängmusik
omtyckt.
Pris kr 32:50
MRL 2108
stereo

1969:
Tal av
A. Imsen
m. fl.
Solo- och
allsång
"Namnet
framför
andra namn"
bl. a.
Pris kr 13:50
MRL 2104
mono

I musikaffären/varuhuset eller direkt från:
MR:s Musikproduktion
Box 1236, 161 12 Bromma 12
Tel. 08/80 29 35

1973 års konferens

☐ Vi går nu mot den 6:e konferensen i Malmköping för Maranata-folket i vårt land. Alla veckor har varit härliga, men den sista 1972 var den mest härliga, den var under en öppen himmel. Men den veckan föregicks också i flera veckor av mycket bön på Johannelund.

Må vi som Maranatafolk i hela landet för-
enas i bön om ett mäktigt genomslag från
den andliga världen i denna kommande vecka
i det att själar blir frälsta, längtande döpta i
Helig Ande och sjuka helade genom Guds
kraft. Veckan blir i år som förut är publicerat
i Nr. 4 av Midnattsropet den 14—22 juli.

Så möts vi från norr till söder i vårt land
i Malmköping väntande rika välsignelser från
Herren. Ske alltså i Jesu namn.

Har också i vår nyligen haft förmånen att
få besöka Maranata-församlingen Johanne-
lund, Stockholm. Där pågår ett sällsamt Guds
verk just nu, i det att många själar lämnar
sig åt Herren till frälsning. Dessa nyfrälsta
behöver särskilt våra förböner med tanke på
den bakgrund de kommer ifrån. En del har
varit bundna i sprit och narkotika.

Vi tro på seger i Jesu namn

Broderligen Axel A. Olsson

Essie Lundh

På vägen hem

En angelägen fråga

Gå ut och möt honom!

När de hade ätit, sade Jesus till
Simon Petrus: "Simon, Johanne
son, älskar du mig mer än des

Kontakt
med läsare

Jesus kommer snart! Vad känner du när du hör eller läser det påståendet? Glädje? Likgiltighet? Rädsla? Tvivel? Kanske det inte berör dig alls. Du har hört det så mycket så för dig är det bara ett välkänt uttryck. Ord som inte betyder så mycket. Det är ett budskap utan någon revolutionerande och omskakande effekt. Du erkänner det som en teoretisk sanning. Men en sanning som är betydelselös då det gäller den praktiska utformningen av ditt liv. Alltså är du inte förberedd på att hans ankomst kan ske inom den närmaste framtiden.

Inför sin tillkommelse uppmanar Jesus oss till vaksamhet. "Vaka därför, ty ni vet icke dagen eller timmen." Även om vi inte kan veta den exakta tiden så visar oss uppfyllelsen av profetierna att han kommer snart. Därför är det

viktigt att tron på hans återkomst blir något mera än ett fromt talesätt. Tiden är sådan att det kostar allt att hålla sig vaken och redo. Men vi vill så gärna slå oss till ro på jorden. Utmärkande för den sista tiden är den fruktansvärda sömnens ande som härjar som en farsot bland de kristna.

I liknelsen om de tio jungfrurna undervisar oss Jesus hur det skall vara vid tiden för hans tillkommelse. Alla tio gick ut för att möta brudgummen och alla tio var kristna bekännare. Men när brudgummen dröjde så somnade alla. Vid midnattstiden hördes ropet: "Brudgummen kommer! Gå ut och möt honom!" Då stod alla upp och gjorde i ordning sina lampor. Tänk vad många i vårt land som hört väckelseropet: Jesus kommer! Du kanske bekänner dig tillhöra Maranatavännernas ska-

ra. Men har du olja i lampan idag? De oförståndiga hade den kristna bekännelsen men saknade andligt liv. Då de gick bort för att skaffa sig olja kom brudgummen. "De som var redo gick in med honom till bröllopet, och dörren stängdes igen." När de namnkristna sent omsider kom och bad om inträde i bröllopssalen möttes de av orden: "Jag känner er icke."

Det går att bevaras redo även idag. Det finns möjligheter för dig att uppleva förnyelse och andeuppfyllelse. Den helige Ande vill bo i dig och ge dig kraft att övervinna. Han påminner dig om brudgummens snara ankomst. Öppna ditt hjärta på nytt för Jesus idag och låt löftet om hans tillkommelse fylla dig med en stor och djup glädje.

Essie

Skolan nytt missionsfält

bra?" Petrus svarade: "Ja, Herre, du vet att jag har dig kär." Då svarade Jesus honom en evig uppgift: "Du ska säd: 'Föd mina lamm.'"

När Jesus kallar arbetare till tjänst i sin vingård församlingen, utför Han en ingående granskning av var och en. Han liksom väljer sig i vår väg och prövar oss både på det ena och det andra sättet. Han vill se om vi har äkta kärlek till Honom och till den tjänst Han har gett oss.

Jesus vet, att om vi inte har äkta kärlek eller om vi arbetar efter en plan som inte är Hans, kommer vi att snäva över oss själva. Det går strax sönder i vårt liv, och den glöd vi hade i början kommer inte hålla i sig; vi mister iver och har ingenting att ge till nästa.

Du kommer med ursäkten att du inte kan göra uppgifter som blir till förelagda och det uppstår situationer då du inte tycker att du kan gå dit Jesus ber oss gå. Det kommer någonting mellan dig och Jesus och du börjar förlora välgivelsen. Vilken sak har du i lärtat som tar bort den stora gåd som Jesus ger?

Ja, prova dig. Det gäller livet. Det gäller ditt andliga liv. Lever du till fullo i frälsning och välgivelse?

Det är inte svårt att offra allt för Jesus, om vi lever i smörjelsen och kärleken. Då strömmar det av vande vatten i oss var dag.

Då beder vi med visshet: *Herre, ge mig det vatten som aldrig tar slut, så jag slipper att ha det som gått förlorat.*

Allan Andersson, Göteborg

Detta är läsarnas forum.

Skriv även du — så koncentrerat om möjligt — något till tröst, uppmuntran eller förmaning.

Adressen är: Midnattsropet,
Box 1236

161 12 BROMMA 12

□ Skolan har under det senaste decenniet i både organisation och verksamhetsform fått genomgå en radikal omvandling för att söka upp nya vägar och tillmötesgå det moderna samhällets ökade krav på orientering och anpassning. Från kyrkligt håll kom den nya ordningen att emotses med oro och skepsis, eftersom man befارade att man härigenom skulle förlora alla möjligheter att påverka undervisningen.

Nu så här efteråt har situationen börjat att klarna ute på fältet, och man har plötsligt upptäckt i skolorna ett nytt gigantiskt verksamhetsområde med stora möjligheter för kyrkorna att komma in. För att ge en orientering om vilka möjligheter som står till buds har Bert Stålhammar, gymnasiektör och riksdagsman, givit ut en liten bok som heter *Skolan i kyrkan, kyrkan i skolan* (Verbum).

I boken tolkar Bert Stålhammar den nya läroplanens mål och tar då upp som en central tes, att om skolan överhuvud skall kunna uppfylla de krav som ställs i läroplanen, måste kyrkan bidra med sina resurser, och det är sedan skolans klara skyldighet att inta en öppen och positiv attityd till organisationerna utanför. Förutom den rent kunskapsförmedlande uppgiften skall skolan ha en allt större socialt fostrande inriktning, där eleverna bl. a. skall lära sig vara kritiska, konstruktiva och solidariska men också lära sig förstå värdet av att ha en egen livsåskådning samt uppmuntras till föreningsverksamhet av positiv karaktär. Det är alltså här organisationerna utanför skolan har sin stora uppgift.

Genom skolans organisatoriska uppläggning finns stora möjligheter också att påverka undervis-

ningens utformning. Inom kommunen är den politiskt valda skolstyrelsen huvudansvarig för skolväsendet, men skolan utformar själv fritt arbetets uppläggning inom de ramar skolstyrelsen drar upp. Här kan kyrkan erbjuda sitt kunnande i den mån man går in under de arbetsformer skolan använder. Kontakten behöver alltså inte begränsas enbart till traditionella besök utan lika gärna bestå i tips och litteraturanvisningar eller erbjudande om expertföreläsare och intervjuobjekt. Här kan frågor om ekonomiskt vederlag också komma in. Samarbetet kan därvid sträcka sig så långt man anser sig arbeta mot samma mål.

Stålhammar visar på flera olika områden kyrkan kan göra en insats. Det är i förutom själva ämnet religionskunskap även morgonsamlingar och gemensamma samlingar, vidare fritt valt arbete, timme till förfogande, skolans föreningsverksamhet, lägerskola, studiebesök, praktisk yrkesorientering samt håltimmesverksamhet.

Beträffande läroplanen i religionskunskap anger skolan noga vilka moment som skall ingå i undervisningen. Däremot finns inte någon direkt anvisning om hur de olika momenten skall fördelas, utan oftast kommer det läromedelspaket som läraren använder att bli styrande.

I läroplanen betonas att undervisningen skall vara saklig och allsidig. Objektivitetsdebatten under 60-talet ledde dock till att många lärare förlamades och gjorde undervisningen torr och ointressant, då man tolkade objektiviteten så att undervisningen inte skulle få påverka. Men all undervisning måste påverka, och ställer man ele-

VEM... forts. fr. sid. 3

Vad det i själva verket är fråga om, är att man här bara projicerar sina egna inre problem på samhället. Det inte kyrkorna själva klarat av inom sina egna led ger man helt enkelt samhället skulden för. Var sekulariseringen och moralupplösningen gått längst är alltså inte i samhället utan i kyrkorna själva.

Evangelium för aldrig något maktsspråk och åberopar sig heller aldrig på mänskliga rättigheter och numerär styrka. Församlingens makt ligger inte i att demonstrera sin storlek och förmåga, utan den ligger i att låta sig bortföras. Då församlingen börjar hota och kräva sin rätt, har hon redan trätt ner från sin upphöjda ställning och degraderat sig till enbart en inomvärldslig reformrörelse. I stället för att åstadkomma ändring menar hon bara fram en ännu starkare reaktion samtidigt som hon görs till föremål för en ännu hätskare propaganda.

Frågeställningen om man kan vara kristen och marxist borde därför utvidgas och inbegripa en fråga som egentligen är ännu mer angelägen, nämligen om man ens överhuvud taget kan vara kristen och KDS:are.

STATEN ISRAEL...

forts. fr. sid. 13

terna finns endast i ett fåtal. Mera högerorienterade är *Heruth* och *Gahal*. Inte de största men kanske de mest högljudda är de ortodoxa religiösa partierna. Under sin korta nationstid har landet haft två presidenter förutom den redan nämnda C. Weizmann, nämligen *Isak Ben Zwi* och den avgående *Shasar*. På utrikesposten har varit den inte okända Fru *Golda Meir* och den nuvarande *Abba Eban*, efter den år 1956 avgångne *M. Sharett*. På den ledande posten var David Ben Gurion från 1948—53, 56—63. Hans efterträdare hette *Levi Eshkol* som avled på sin post 1969. Den nuvarande heter *Golda Meir*, en av de få kvinnliga regenterna.

Efter junikriget 1967 ändrades landets karta markant. Israel erövrade den den s. k. Västbanken med Jerusalem, som blev en stad, Golanbergen, och hela Sinaihalvön. Hur Israel skall göra med dessa områden har varit föremål för många och långa diskussioner och problemet är ännu inte löst. Israel har dock börjat "smygannektera" områdena. Problemet med Palestinaflyktingarna är svårt. Dessa en miljon människor som inte vill flytta, eller låta sig behärras av Israel. Kraven från fackföreningshåll är skarpa angående flyktingarna. Ytterligare problem som landet har är inflationen och prisstegringarna. Vem som skall efterträda Meir är tills vidare en öppen fråga, som kan komma att splittra landets inenvånare. Framtidsutsikterna för 25-åringen är inte ljusa eller bekymmersfria. Men vi deltar med känsla och beundran i glädjeytringarna i 25-årsjubileet.

SKOLAN NYTT...

forts. fr. sid. 17

verna inför meningsfulla och angelägna frågor, så blir eleverna engagerade, vilket i sin tur kommer att påverka dem. Det är endast lärarens medvetna åsiktsdirigering som inte är tillåten. Då ämnet kristendom ersattes av det mera engagerande ämnet religionskunskap, ledde detta omedelbart till att ämnet blev ett av skolans mest populära.

Som en lämplig startpunkt för ett samarbete kan vara att kyrkorna tillsammans eller var för sig erbjuder ansvariga lärare till en överläggning, då man gemensamt går igenom läroplan, läroböcker och arbetsmetodik. Här kan kyrkorna lämna anvisningar och diskutera studiebesök. Skolbesök av missionärer är som regel mycket populära. Kyrkan kan även ställa sig till förfogande genom expertbesök, när det gäller vissa moment i den direkta bibelundervisningen eller i frågor som direkt berör kyrkornas arbete, väckelserörelserna eller missionen. Ansvar för att en sådan överläggning kommer till

stånd kan lika gärna ligga på kyrkorna som på skolan.

Morgonsamlingarna har annars av tradition utnyttjats mest av kyrkorna. Läroplanen förordar en speciell morgonsamlingskommitté, bestående av både elever och lärare, som skall svara för ett allsidigt utbud. Kyrkorna bör se till, gärna genom huvudläraren i religionskunskap, att man får med någon representant i kommittén eller att man på annat sätt håller kontakt med den.

Även i gymnasieskolan förekommer möjligheter till fri användning av tiden genom *timme till förfogande (TTF)*. Den enskilda skolan bestämmer själv hur man vill använda tiden utöver de speciella program läroplanen anvisar. Särskilt angelägna är man vid sina kontakter med kyrkan om program som behandlar internationella frågor, u-landsproblematik etc. Kyrkan kan dock även erbjuda andra program t. ex. framträdande av sånggrupper och presentationsprogram. Oftast är det någon av studierektorerna som ansvarar för organisationen, men första kontakten bör dock gå över rektor.

Kyrkan kan även vara med i skolan genom att stimulera den kristna *föreningsverksamheten* där. Skolan är annars skyldig att hjälpa eleverna med deras föreningsverksamhet genom att ställa lokaler till förfogande och ge möjligheter att medverka med program under gemensamma samlingar, TTF eller morgonsamlingar.

Om skolarbetet skall få den hjälp och uppnå den intensitet som är nödvändig fordras dock ett särskilt organ för denna verksamhet, slutar Bert Stålhammar, själv aktiv inom ÖM med en utpräglad inriktning åt ekumeniskt arbete. På några orter har man inrättat ett särskilt ekumeniskt sammansatt skolutskott, som skall svara för kyrkans kontakter med skolan, men en modell, där man tagit ytterligare ett steg, är att skolutskottet anställer en skolpastor, skolpräst, skolevangelist eller skolsekreterare.

Gustaf Jillker

Sänd ditt bröd över vattnet, ty i

Det gäller missionen!

Ett fulltonigt evangelium det är vad vi önskar varje människa ska få höra. Bibelns rena och klara budskap fritt från det som kyrkan och traditionen lagt till. Men du kanske är medveten om att de som har en sådan förkunnelse är relativt få.

Visst vill vi att Maranatabudskapet ska nå ut inte bara i vårt

land utan också vidare till andra länder. De rika välsignelser som vi fått uppleva vill vi dela med oss av. Det kan vi göra genom att stödja missionärerna. Familjen **Doris** och **Ernst Högländer** i Brasilien, **Barbro, Sten** och **Sonja Sandvik** i Spanien. De arbetar troget med att sprida Guds Ord bland människor som lever

i andligt mörker. **BED FÖR DEM VARJE DAG!** De behöver ditt stöd. Också i ekonomiskt avseende. Du är välkommen med din gåva.

Gud välsigne Dig! Fjärrmissionens postgiro är **44 10 05-6**

Kassör **Rune Lundh**

idens längd får du det tillbaka”

RÅTTVIK

30 juni—8 juli:

Knektplatsen

Stor konferens för väckelsefolket.

Deltagare från missionsfälten i
Brasilien Spanien, Norge och
Sverige.

Bed och planera redan NU!

Maranataförsamlingen,
Stockholm

nåden och sanningen

*När sanningen träffar mitt hjärta,
den skär genom märg och ben.
I djupaste kval och smärta,
Jag längtar att bli ren.*

*Den åtskiljer själ och ande,
och dömer mitt hjärta så,
att varje uppsåt och tanke
i ljuset fram komma få.*

*Mitt inre blir genast upplyst
av sanningens ljus, som tänts
när Gud i sin kärlek bevisat,
att Sonen till offerlamm sänts.*

*I syndanöds djupa förtvivlan,
sanningen svårt mig pinar,
men då flödar nåden emot mig
i blodet, vars källa ej sinar.*

*Tack Jesus att Du är ljuset,
Vägen och kärleken!
Tack att Du drar mig ur gruset,
med nåden och sanningen!*

Ulla Britt Sundlöv

ISRAEL landet med tron och lagen

Judendomen: en kultur som vandrat genom århundradena. En kultur som varit bosatt i många andra kulturer, men utan att göra avkall på ett uns av sig själv.

En kultur som burit den egna sanningens ortodoxa mantel, virad tätt intill sig; och vandrat från sekel till sekel, utan att förstå omvärlden och utan att bli förstådd.

Judisk kultur: en pansarborg, oförändrat monumental och ointaglig, alltsedan den byggdes. En pansarborg i ett rike med två dimensioner: tron och lagen.

Häri ligger både storheten och tragiken.

Människor från landet, tron och lagen har trampat ned kulturer på sin ensamma, oförändrade väg.

Men också: många av denna världens kulturjättar har fattat hat till de ensammas obändliga väg. Och därför mobiliserat materiella resurser för att tillintetgöra det förhatliga fenomenet.

Men hur skall man bekämpa tro med kanoner?

Vad hände då med denna pansarborg med sitt tvådimensionella rike, när det fick fast och erkänt territorium på platsen för sitt ursprung: Palestina?

Vad ingen skulle ha trott, skedde plötsligt och snabbt: den kultur, som i ständig kamp med andra kulturer, blivit stålsatt och ointaglig, blev plötsligt när den åter fick fast mark under fötterna, impulstagare från omvärlden och började ändra karaktär och vittra ner inifrån.

Landet Israel blev ett land för två: För den som levde i det oförändrat gamla. Och för den som var representant för ett annat kulturmönster.

Så ser Israel ut idag: ett tvåkultursland. Där den nutida industristatens människotyp blir allt vanligare. Och där det industriellt-ekonomiskt-politiska komplexet bildar ett livsmönster och anpassar det religiösa mönstret efter sig.

Israel är ett land i krig. Det föddes i krig. Det fostras i krig.

Det gamla Palestina var en buffertnation som stöttes mellan stormakterna. Främmande härskare kom och gick. Men palestinerna förblev i sin särprägel, självständiga, oassimilerade. Asiens kulturmastodoner skövlade Palestina och skövlade det igen. Med den andliga kärnan hos det palestinska folket förblev i sitt egenartade kraftfält.

Det Israel som såg världens ljus 1948, var ett litet land med få innevånare. De storsvuxna grannarna så med oblida ögon denna judiska nyfödelse. De kunde inte acceptera den. För dem var Palestina en del av dem. Deras folk hade bott där i århundraden. De kunde inte acceptera. Inte stå och se på. Det fanns bara en väg: krig.

Men i och med en ny teknisk epok, en ny industriell era, och därmed nya principer för maktbalans och terror: hamnade det lilla Israel i en helt annan position än vad många hade tänkt sig. Det skaffade sig snabbt en militär organisation som till sin höga karaktär, stridsmoral och utrustning blev en föregångsorganisation. Det är denna militära organisation som genom sin rörlighet och slagkraft, och sitt steget-före tänkande, har klarat Israel genom alla dessa år av krig och krigshot.

Israel bygger sig in i framtiden och bygger sig in i öknarna. Det är ett land i arbete. Man bygger sig in i hoppet. Hoppet om att kriget skall ta slut: kriget som man lever med, fostrar barn i, ser på TV i, läser tidningar i, arbetar i, gläds eller gråter i.

I städerna inne i landet märks inte så mycket av kriget. Men i kibbutzerna vid fronterna, är vaksamheten glödgad. För där kommer ibland sabotagetrupper smygande in över gränsen. Där får man lyssna till krigslarmet. Där kan man arrangera gräsmattor av splittrade handgranater.

Bjb.